

## Rejsebrev 11, efterår 2014.

**Fredag den 24. oktober.** Larissa er nu ikke helt, hvad vi havde forventet. Det var egentlig meningen, at vi skulle have en strøgtur kombineret med lidt oseri i det forfængelige håb, at vi kunne finde nogle gode kort over det nordlige Grækenland. Dem havde vi ledt efter længe uden held. Men vi kæmpede os gennem byen på kryds og tværs, uden at kunne finde en parkeringsplads stor nok til os. Så forehavendet blev opgivet, og vi måtte atter ud på de lange veje, med næsen nordover.

Det bliver til sammenlagt et par hundrede kilometer inden vi drejer ned til kysten, og finder en hyggelig strand i **Archaia Pydna**. Denne lille undselige by ligger lige i den Thermæiske Bugt med Thessaloniki direkte på modsatte side. Der er en lille havn, og hovederhvervet er muslingeopdræt ud for kysten og saltindvinding i de lavvandede laguner.



*Archaia Pydna.*



*Muslinger til en gang suppe.*



*Og lidt salt mangler heller ikke!*

Vejret har taget en voldsom kovending. Vi må nu finde os i kulde, regn og blæst, så havbadene har vi indstillet indtil videre, selv om der er bruser på stranden. Men ture langs

stranden kan nu også gå an mellem byerne. Et par skridt ind i landet, og vi møder den lokale fårehyrde. Han er Romani. Ejer ikke hjorden, men er ansat som daglejer.

Vi hilser naturligvis pænt, udveksler navne og fortæller lidt løst og fast om livet i almindelighed. Han er stolt af sin familie. Har en datter, der studerer i Spanien, og en søn i Tyskland, og betragter det som sin lille pensionsopsparing!

Størst glæde viser han dog, da han stolt viser indholdet af sin skuldertaske.

Det er en regnfrakke, som værn mod det ustadige vejr!



*En daglejer.*



At små hverdagsting vækker glæde i Grækenland, har vi oplevet mange gange. Og genbrug er en absolut dyd her. I den lille havn spottede vi en gammel flydekran, som bruges til at anbringe betonelementer i muslingefarmene.

Den var bestemt ikke af nyere dato. På siden af førehuset var med sirlig skrift skrevet ”Machedonia 1946”.



*Et oldtidslevn?*

**Mandag den 27.oktober** kommer der en klaring i vejret.

Det er tegnet til afgang og et sidste besøg i gamle ruiner og antikke rariteter i Grækenland på denne tur.

Det **Antikke Pella**, Makedoniens hovedstad fra omkring 400 f.kr. ligger som et enormt ruinområde lidt længede nordpå. Alexander Den Store har haft sin barndom her, og Aristoteles har undervist. Byen har været højt udviklet. Byen gik til grunde, da romerne plyndrede den, og gjorde Thessaloniki til hovedstad. Senere har voldsomme jordskælv sørget for resten.,

Det er mandag. Og egentlig er der lukket. Men vi får alligevel adgang til området, hvor et omfattende restaureringsarbejde er påbegyndt.

Det giver os så den fordel, at alle, såvel arbejdere som arkæologer, forfærdelig gerne vil delagtiggøre os i deres viden om byen og det arbejde de udfører. Så det der i første omgang blot var væltede sten, blev pludselig interessant underholdning.



*Det Antikke Pella.*



*Det Antikke Pella.*





*Antikke Pella. Kunst på gulvet.*



*Og fællesskab på lokum!*

**Tirsdag den 28. oktober** er festen slut i Grækenland. Der venter kun den lidt trælse hjemtur på ca. 2.500 km. Dem kunne vi nu godt undvære!

Grækenland har dog ikke kun været gammelt ragelse og badeferie.

Lidt god nutidskunst blev der nu også plads til i ny og næ!

Hjemturen går gennem Makedonien, Serbien, Ungarn, Østrig og endelig Tyskland.

Første overnatning tager vi **Feketic** i Serbien, lidt nord for Beograd.

Vi havde regnet med en lille hyggelig by, da der lå en campingplads, ganske vist lukket. Men det var nok den mest trøstesløse by, vi endnu har gæstet. Den bar i den grad præg af gammel østeuropæisk planlægning, og oveni forsømt og fattig. Det blev til en enkelt ”sovenat” på byens ”paradetov”!

Vi var i øvrigt overrasket over de gode motorveje man havde både i Makedonien og Serbien. Der var kun et stykke fra Nis og nordpå, der endnu ikke var helt udbygget, men man var i fuld gang med arbejdet.

Hele det nordlige Serbien er et stort landbrugsområde og fladt som på Lammefjorden. Her dyrkede man fodermajs i store mængder, og vi formoder det bruges til bioetanol, da landet os bekendt stadig er underlagt visse handelshindringer fra EU, bl.a. import af brændstof m.m.



*Feketic.*



**Torsdag den 29. oktober** rundede vi Buda Pest i Ungarn. Vi var overrasket over den nidkære grænsekontrol, der blev udført her. Alle pas blev grundigt checket, og alle køretøjer blev inspiceret i kabine og bagagerum. Det er jo lidt træls, når man sidder i køen, men på den anden side betryggende, at man tager Schengenaftalen alvorlig, og virkelig passer på Eu's ydre grænser.

Vi havde nu "nothing to declare", og slap igennem uden skrammer!

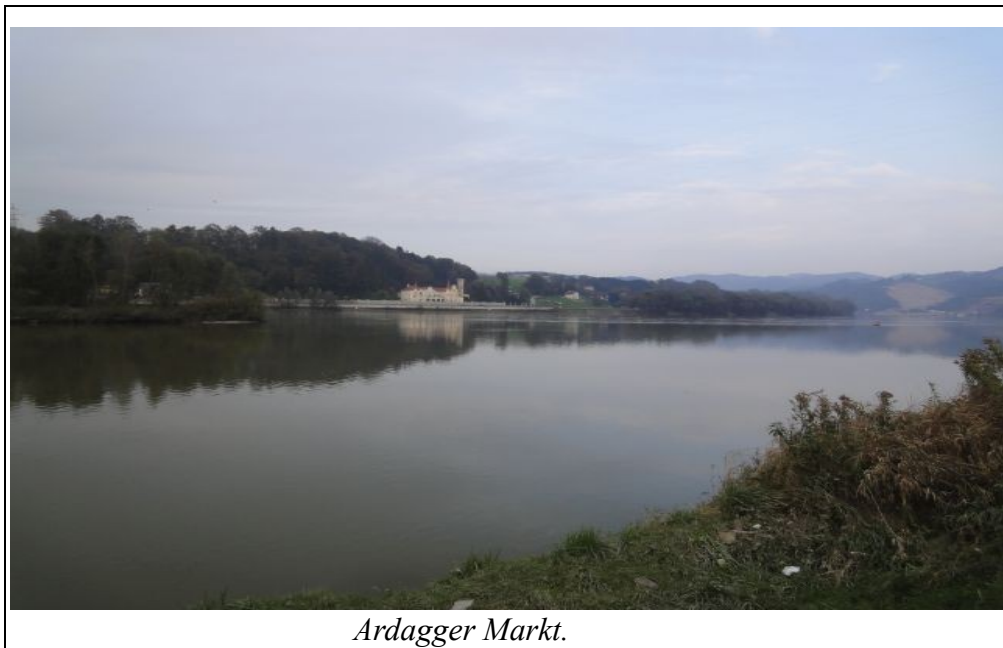
Næste overnatning i **Ardagger Markt** i **Østrig**. Byen ligger smukt på cykelvejen langs Donau, og havde en fin autocamperplads med alle faciliteter.

**Torsdag den 30. oktober** finder vi natlogi i **Helmstedt** i **Tyskland**. En lille hyggelig by i det gamle østtyskland, der trods en ihærdig indsats i strøggaden, ikke kan løbe fra 45 års vanrøgt under Honneckers regime.

**Fredag den 31. oktober** hviler vi ud i Flensburg, og er hjemme på Drøsselbjerg **lørdag den 1. november**.



*Grænsekontrol.*



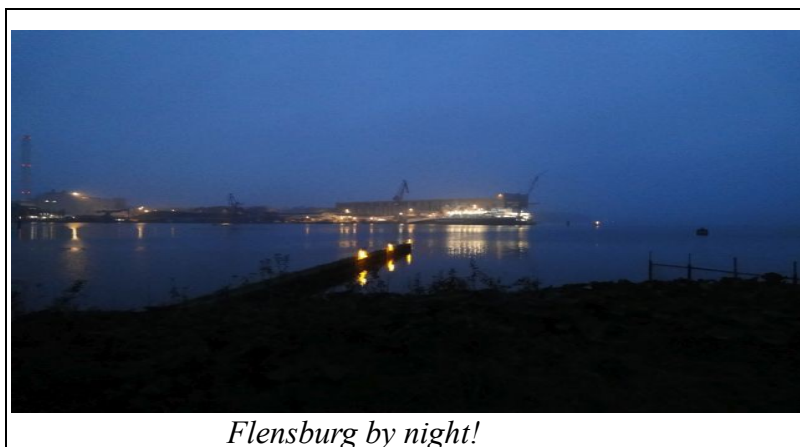
*Ardagger Markt.*



*Helmstedt.*

Vi har haft en rigtig dejlig tur, og håber vores læsere har haft glæde af vores små anekdoter og fortrædeligheder undervejs.

Vi har kørt **7.975 km**. Brændt ca. **800 l. diesel** af. Haft 12 overnatninger på campingplads, og resten "ude i det blå".



*Flensburg by night!*